

10.1.11

(ועינוהי מטייפי) 14b → (רבי שמעון בן פיז) 13a

1	וְאִשְׁתּוֹ הִתְהַדְּיָה לְלֶדָה אֶת יָרֵד אַבִּי גְדוֹר וְאֶת חֶבֶר אַבִּי שׁוֹכֵה וְאֶת יְקוּתִיאל אַבִּי זְנוּחַ וְאֶלֶּה בְּנֵי בִתְּיָהּ בַּת פְּרָעָה אֲשֶׁר לְקַח מֶרְדִּי: דברי הימים א ד זח
2	וַתֵּרֶד בַּת פְּרָעָה לְרוּחָא עַל הַיָּאָר וְנִעְרַתְיָהּ הִלְכַת עַל יַד הַיָּאָר וַתֵּרָא אֶת הַתְּבָהּ בַּתּוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אִמְתָּהּ וַתְּקַחֶהּ: שמות ב, ה
3	רְאִיתִי הַלְּלָהּ וְהִנֵּה אִישׁ רֹכֵב עַל סוּס אֹדֶם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַחֲדָסִים אֲשֶׁר בְּמִצְרָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדָמִים שְׂרָקִים וּלְבָנִים: זכריה א, ח
4	וְלָרֶשׁ אִין כַּל כִּי אִם כְּבִשָׁה אַחַת קָטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וְיַחֲזִיקָהּ וַתִּגְדֵּל עִמּוֹ וְעַם בְּנָיו יַחֲדוּ מִפְתּוֹ תֹאכַל וּמְכֹסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחִיקוֹ תִשְׁכַּב וְתֵהִי לוֹ כְּבַת: ש"ב יב: ג
5	וַיְהִי הַמְּלָצָר נָשָׂא אֶת פִּתְבָּנָם וַיִּזְוּ מִשְׁתֵּיהֶם וְנָתַן לָהֶם זֹרְעִים: דניאל א, טז
6	וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אַחִי אַבְיָה הוּא וְכִי בֶן רַבְקָה הוּא וַתֵּרֶץ וַתִּגַּד לְאֵבִיָּה: בראשית כט, יב
7	עַם גָּבַר תִּתְבַּר וְעַם עֲקָשׁ תִּתְפַּל: שמואל ב כב, כז
8	וַיְהִי בְּבִקְרָ וְהִנֵּה הוּא לֹאָה וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רָמִיתִנִּי: בראשית כט, כח
9	וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל דָּוִד דְּוִדוֹ הַגָּד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֶת דָּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׂמוּאֵל: שמואל א י, טז
10	לֹא יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו וְאֶת מַלְכִים לִפְסֹא וַיִּשִׁיבֵם לְנֶצַח וַיִּגְבְּהוּ: וְאִם אֲסוּרִים בְּזָקִים יִלְכְּדוּן בְּחִבְלֵי עֵינָי: איוב לו, ז-ח
11	וְשֵׁם אֲתָנוּ נִעַר עֲבָרִי עֲבָד לְשֵׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר לוֹ וַיִּפְתֵּר לָנוּ אֶת חֲלָמֵינוּ אִישׁ כְּחִלְמוֹ פִּתְרָה: בראשית מא, יב
12	כִּרְפָאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֵזוֹן אֶפְרַיִם וְרַעוּת שְׁמֵרוֹן כִּי פָעֵלוֹ שָׁקֵר וְנִגְנַב: יבוא פֶּשֶׁט גְּדוֹד בְּחוּץ: הושע ז, א
13	וְנִגְףָה ה' אֶת מִצְרַיִם נִגְףָה וְרַפּוּא וְשָׁבוּ עַד ה' וְנִגְעַתָּה לָהֶם וּרְפָאֵם: ישעיהו יט, כב
14	הִלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדֵי ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה': תהלים קנ, א
15	וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן הַרְמְזִים צוּפִים מֵהָר אֶפְרַיִם וַשְׂמוּ אֶלְקָנָה בֶּן יִרְחָם בֶּן אֱלִיהוּא בֶּן תַּחוּ בֶּן צוּף אֶפְרַתִּי: שמואל א א, א
16	וּבְנֵי קֶרַח לֹא מָתוּ: במדבר כו, יא
17	וַיִּקַּח אֲבָרָם וְנַחֲזֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֲשֶׁת אֲבָרָם שָׂרִי וְשֵׁם אֲשֶׁת נַחֲזֹר מְלָכָה בַּת הָרָן אַבִּי מְלָכָה וְאֵבִי יִסְכָּה: בראשית יא, כט
18	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אֲבָרָהָם אַל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנֶּעַר וְעַל אִמְתְּךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלְיָהּ כִּי בִי צָחַק יִקְרָא לָךְ זֶרַע: בראשית כא: יב
19	וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתַּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאָן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲלַת: שמות טו, כ
20	וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרְחַק לְרַעְיָה מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ: שמות ב, ד
21	וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לְפִידוֹת הָיָה שִׁפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא: וְהָיָה יוֹשֵׁבֵת תַּחַת תֶּמֶר דְּבוּרָה ... שופטים ד, ד-ה
22	וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר עֲלֵךְ לִבִּי בַּה' רָמָה קִרְנֵי בַּה' רַחֵב פִּי עַל אוֹיְבֵי כִּי שְׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ: אִין קְדוּשׁ כַּה' כִּי אִין בְּלִתְךָ וְאִין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: ש"א ב: א-ב
23	וְהִנֵּה הִיא רֹכֶבֶת עַל הַחֲמוֹר וַיִּרְדְּתָה בְּסִתְרֵי הַחֹר וְהִנֵּה דוֹד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לְקִרְאָתָהּ וַתִּפְגַּשׁ אֹתָם: שמואל א כה, כ
24	וּבִרְוַךְ טַעֲמָךְ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כִּלְתַּנִּי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדָמַי וְהִשְׁעָה יָדִי לִי: שמואל א כה, לג
25	וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לָךְ לְפִנּוּקָהּ וּלְמַכְשׁוֹל לֵב לֹאֲדַנִּי וְלִשְׁפָּךְ דָּם חַסֵּם וְלְהוֹשִׁיעַ אֲדָנִי לוֹ וְהִטִּב ה' לֹאֲדַנִּי וְזָכַרְתָּ אֶת אִמְתְּךָ: שמואל א כה, לא

- I. פיז v2 to the study of דבה" – דרשה on v. 1, including names of משה (v2)
 - a. Continuation: of sequential מדרש, beginning with mention of exile of מרדכי's family
 1. Explanation: of אסתר's Persian name, and descriptions of her beauty (v3)
 2. Explication: of מרדכי's relationship with אסתר (v4)
 - a. How: אסתר used her 7 maidens (v5)
 - b. How: אחשוורוש enjoyed her and why he crowned her – and why he made the party, gave tax relief etc. – all to get אסתר to reveal her background
- II. Interjection: א"ר's דרשה on the discretion of רחל, filtering down to שאול, bequeathed to אסתר (vv. 6-10)
- III. Continuation of sequential מדרש, picking up at אסתר's continued fealty to מרדכי
 - a. Explanation: of Divine "logic" behind plot of ותרש (vv. 11-13)
 - b. אדר's: lottery, the significance (known to him and unknown) of אדר
 1. Interpretation: of אדר's words to king
- IV. Discussion of justification of adding פורים, but not הלל
 - a. הלל from יצ"מ, but no ק"ו:
 1. Doesn't fit: model of עבדי ה' (v14) – we were still enslaved to אחשוורוש
 2. OR: הלל is מגילה
 3. OR: don't say הלל for miracles in ח"ל (once we've reached the Land)
 - a. Tangential mention: of 48 prophets and 7 prophetesses (who couldn't accomplish what the handing over of אחשוורוש's ring to אדר accomplished); but there were more! (v15)
 - b. Answer: only the eternally significant prophecies were written down
 - c. Prophetesses: include שרה (vv. 17-18), מרים (vv. 19-20), דבורה (v21), חנה (v22), אסתר (see p. 11) and חולדה (vv. 23-25) אביגיל